

og at klageadgang til miljø- og energiministeren vil blive afskåret i medfør af § 90, stk. 1, nr. 1.

Bestemmelserne i stk. 3 og 4 er en videreførelse af bemyndigelserne i § 10 e i lov om udnyttelse af vedvarende energikilder m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 837 af 7. oktober 1992, med senere ændringer. Størrelsen af gebyrer opkrævet i medfør af bestemmelsen i stk. 4 vil alene svare til de til formålet afholdte udgifter.

Til kapitel 10

Priser og betingelser for elektricitet

Elforsyningsvirksomhedernes priser og betingelser

Til § 69

De kollektive elforsyningsvirksomheders priser reguleres i §§ 69-77. Det fælles udgangspunkt for reguleringen af priserne fremgår af stk. 1, hvorefter priserne for ydelserne fastsættes under hensyntagen til virksomhedernes omkostninger til indkøb af energi, lønninger, tjenesteydelser, administration, vedligeholdelse, andre driftsomkostninger og afskrivninger samt forrentning af kapital. Ved kapital forstås kapitalfremskaffelse i bred forstand, herunder til investering og konsolidering samt udbytte til indskydere.

Reguleringen vil gælde prisfastsættelsen i alle de led, som reguleres, d.v.s. både priser til forbrugere og prisfastsættelsen for ydelser mellem forskellige kollektive elforsyningsvirksomheder indbyrdes. Forslaget indebærer, at den hidtidige mulighed for at indregne et beløb på forhånd som henlæggelser til nyinvesteringer bortfalder. Hensigten er, at virksomhederne skal finansiere investeringer på samme måde som i andre virksomheder, d.v.s. gennem fremmedfinansiering, ved at rejse indskudskapital eller ved at opsamle kapital i virksomheden.

Efter stk. 2 kan miljø- og energiministeren bl.a. fastsætte regler for beregning af driftsmæssige afskrivninger. Formålet er at sikre ensartede principper for afskrivningerne under hensyntagen til investeringens omfang og levetid og virksomhedens finansieringsbehov.

Endvidere kan miljø- og energiministeren fastsætte regler for opgørelsen af virksomhedernes kapital, herunder eventuel indskudskapital. Det er ikke alle kollektive elforsyningsvirksomheder, som i dag har en opgjort og veldefineret indskudskapital, men bestemmelsen giver mulighed for at fastslå størrelsen af indskud, som ejerne har foretaget i virksomhederne under den hidtil gældende elforsyningslov og i tiden forud for denne lov. Endvidere kan bestemmelsen anvendes

til at fastsætte et reguleringsmæssigt kapitalbegreb for net- og transmissionsvirksomhed, som ikke nødvendigvis afspejler virksomhedens konkrete kapitalforhold, men som er det kapitalgrundlag, der kan anses for nødvendigt for at opretholde og drive et net af en konkret udstrækning og sammensætning. Hensigten hermed er at kunne etablere et veldefineret, ensartet grundlag for forrentning.

Bestemmelsen giver også mulighed for at fastlægge de forrentningssatser, der kan anvendes ved indregning af forrentning af kapital, herunder indskudskapital. Satserne vil blive fastsat som et maksimum under hensyn til risikoforholdene og forrentningsniveauet i sammenlignelige brancher. De konkrete forhold i den enkelte virksomhed vil være afgørende for, om – og i givet fald i hvilket omfang – overskud i form af forrentning vil kunne opnås for virksomheden og dennes ejere, jf. herved § 70, stk. 4, og § 71, stk. 2.

Endelig kan ministeren fastsætte regler om regnskabsføring og budgettering, herunder om regnskabsmæssig adskillelse mellem forskellige aktiviteter. Ministeren kan herunder fastsætte regler om, at kollektive elforsyningsvirksomheder skal udarbejde, lade revidere og offentliggøre årsregnskaber i overensstemmelse med bestemmelserne i årsregnskabsloven. Formålet med de regler, som ministeren kan fastsætte vil primært være at sikre gennemsigtighed og sammenlignelighed i regnskaber og budgetter af hensyn til den offentlige interesse i virksomhedernes økonomi og overholdelse af prisbestemmelserne og Energitilsynets kontrol hermed, herunder gennemsigtighed m.v. mellem aktiviteter under samme bevilling. Reglerne vil skulle udformes under hensyn til bestemmelserne i eldirektivets art. 14.

Til § 70

Bestemmelsen regulerer priser og tariffer for net- og transmissionsvirksomheders ydelser. Bestemmelsen fastlægger et nyt princip for prisfastsættelsen, idet tilladte indtægter til dækning af omkostninger ved net- og transmissionsvirksomheders drift, vedligeholdelse, administration og anlæg af net samt måling og fakturering fastsættes i medfør af indtægtsrammer, det vil sige rammer for, hvor meget der kan opkræves over tarifferne for virksomhedens ydelser. I indtægtsrammen indgår således også forrentning af den kapital som jf. § 69, stk. 2 og efter Energitilsynets godkendelse, er den reguleringsmæssige kapitalstørrelse. Indtægtsrammerne skal fastlægges med udgangspunkt i omkostningerne ved en effektiv drift af virksomheden. I det omfang selskaberne har omkostninger, der